Universitatea "Constantin Brâncoveanu" din Pitești

GHID

PENTRU ELABORAREA LUCRĂRII DE LICENȚĂ ȘI A DISERTAȚIEI

2026

1. CONSIDERAȚII GENERALE

Lucrarea de licență și disertația reprezintă încununări ale studiilor universitare de licență sau masterat, prin care studentul dovedește că poate analiza și interpreta într-o manieră profesionistă un subiect de cercetare din domeniul său de studiu, utilizând metode științifice și demonstrând abilități de gândire critică, sinteză și argumentare.

Lucrarea trebuie să fie ancorată în realitatea contemporană pe plan național sau internațional și să includă un instrumentar științific modern, care să pună în evidență nivelul și pregătirea de ansamblu a absolventului. De asemenea, lucrarea trebuie să corespundă standardelor științifice și academice, să aibă elemente de originalitate și să fie întocmită în conformitate cu recomandările prezentului ghid.

2. ALEGEREA TEMEI PENTRU LUCRAREA DE LICENȚĂ/ DISERTAȚIE

Universitatea „Constantin Brâncoveanu" îmbină pregătirea în profil larg cu aprofundarea cunoștințelor de specialitate. Ca atare, studenții de nivel licență și masterat au posibilități extinse de alegere a unor teme care să-i reprezinte cu succes ca absolvenți de studii universitare. Având în vedere amplasarea geografică a celor trei centre ale Universității „Constantin Brâncoveanu", se recomandă alegerea unor teme care abordează în mod prioritar problemele regiunilor în care funcționează fiecare facultate, în mod deosebit, ale județelor și municipiilor în care își desfășoară activitatea.

Fiind rodul unei cercetări științifice în care fiecare student trebuie să aibă propria viziune asupra fenomenului abordat, lucrarea va fi elaborată printr-o îmbinare învățământ-cercetare-practică, aceasta fiind soluția care poate da în final rezultate superioare. Alegerea temei este recomandat să se facă la cercurile științifice studențești, fie pe baza aprofundării unor aspecte care se studiază la o anumită disciplină, fie prin abordarea unor teme cu caracter interdisciplinar și pluridisciplinar. În alegerea temei, un rol semnificativ îl deține interesul și înclinația studentului către un anumit domeniu, în consens cu aspirațiile sale viitoare.

!

Tema lucrării se alege de către student, cu acordul decanatului.

Finalizarea repartizării lucrărilor de licență/ disertație se face de către decanate, cu aprobarea consiliului facultății, pe baza cererii studentului, cel mai târziu în a II-a săptămână a

penultimului semestru de studii, astfel încât aceștia să aibă la dispoziție cel puțin nouă luni pentru elaborarea acesteia. Lucrările se pregătesc, se elaborează, se editează și se susțin în limba de predare a specializării/ programului de studiu.

3. PREZENTAREA LUCRĂRII PRIN COPERȚI STANDARD

➢ În forma finală, lucrarea va fi legată fie în sistem clasic, cu coperți cartonate, fie în sistemul coperților din material plastic transparent (cu spirală).

➢ Indiferent de modelul ales, coperta va cuprinde:

- Antetul Universității „Constantin Brâncoveanu" din Pitești și denumirea facultății absolvite;
- Programul de studii la care este înscris studentul;
- La mijlocul coperții, cu litere mari, mențiunea: "LUCRARE DE LICENȚĂ"/ "LUCRARE DE DISERTAȚIE" și Titlul temei;
- În partea stângă: îndrumătorul științific (grad didactic, prenume, nume), iar în dreapta, cu doi-trei cm mai jos, numele absolventului (nume, prenume);
- În partea de jos a coperții: localitatea și anul în care se susține lucrarea.

➢ Coperta interioară (n.b. prima pagină) cuprinde aceleași elemente.

(A se vedea Modelul din Anexa 1)

4. DIMENSIUNEA LUCRĂRII

Pentru tratarea completă și convingătoare a temei alese se recomandă ca lucrarea să însumeze 40-50 pagini (A4).

- Numărul de pagini se referă la conținutul propriu-zis, fără anexe.
- Tehnoredactarea se va realiza conform următoarelor indicații: marginea din stânga a paginii de 3 cm, celelalte margini de câte 2 cm; font Times New Roman 12 pct., spațiere la 1,5 rânduri, aliniere stânga-dreapta („justify");

5. STRUCTURA LUCRĂRII

Indiferent de domeniul abordat, lucrările de licență/ disertație vor conține:

- o parte generală - în care se va prezenta importanța domeniului și stadiul actual al cercetării în problema respectivă (abordare teoretică a subiectului);
- o parte care va trata aspectele practice, concrete ale temei alese (abordare practică, metodologică).

În funcție de aria și complexitatea problemelor tratate, lucrarea poate fi structurată în trei capitole, dar acest barem nu este obligatoriu, ci recomandabil.

➢ Delimitarea pe capitole trebuie să aibă la bază un anumit criteriu, bine ales, potrivit specificului fiecărei teme. Alcătuirea capitolelor va urmări să asigure, de pildă, delimitarea cât mai riguroasă, fie între diferite perioade, fie între situațiile existente și contribuția personală a autorului (pe bază de studii și cercetări proprii cu privire la perfecționarea unui anumit fenomen, situație sau concept), fie între componentele de bază ale domeniului cercetat.

Atât în structurarea pe capitole, cât și în interiorul fiecărui capitol se va urmări o succesiune logică a expunerii diferitelor aspecte ale subiectului

➢ Un capitol se detaliază pe două– trei sau mai multe subcapitole.

➢ Criteriile utilizate în structurarea lucrării pe capitole și subcapitole pot fi diferite în funcție de specificul lucrării și de modul de realizare a cercetării științifice.

➢ Indiferent de criteriul folosit, trebuie avută în vedere asigurarea unui anumit echilibru între capitolele lucrării în ceea ce privește conținutul și dimensiunea acestora.

O structură posibilă a unei lucrări de licență/ disertație ar putea fi următoarea:

► **CUPRINSUL LUCRĂRII** trebuie să fie paginat (pentru ușurarea accesului cititorului la capitolul dorit) → 1 pagină;

► **INTRODUCERE** cu privire la problematica abordată și importanța teoretică și practică a temei, actualitatea subiectului și obiectivele lucrării → 1-2 pagini.

► **CAPITOLUL I** – Stadiul actual al cunoașterii în domeniul abordat și direcțiile de cercetare științifică națională și internațională pentru perfecționarea unor aspecte majore ale acestuia; definirea conceptelor-cheie, a teoriilor și modelelor existente în domeniu → 8 – 10 pagini;

► **CAPITOLUL II** – Analiza detaliată a unui aspect particular din problematica temei alese și evidențierea unor elemente care pot fi soluționate prin contribuția cercetării efectuate de student → 8 – 10 pagini;

► **CAPITOLUL III** – Studiul de caz propriu-zis constituie partea cea mai consistentă a lucrării, din punct de vedere al volumului, conținând datele culese și prelucrate referitoare la tema aleasă. Pentru elaborarea studiului de caz, se recomandă prezentarea entității/ ”cazului” studiat, definirea obiectivelor urmărite și a metodologiei de cercetare, analiza propriu-zisă – care corelează datele din practică cu conceptele prezentate în primele capitole ale lucrării, relevarea rezultatelor obținute și interpretarea acestora. → 15 – 20 pagini;

► **CONCLUZII ȘI PROPUNERI** pot relua, în mod succint, fără a repeta mot-a-mot, idei originale și observații din capitolele lucrării și se pot formula o serie de noi soluții fundamentate pe baza cercetării întreprinse de student. → 3 – 5 pagini.

► **BIBLIOGRAFIE -** prezintă lista completă a tuturor surselor de documentare consultate și citate în lucrare, ordonate alfabetic, după numele de familie al autorilor.

► **ANEXE** – dacă este cazul. Se utilizează pentru a include materiale detaliate care ar putea îngreuna citirea textului principal, dar care sunt esențiale pentru a demonstra rigurozitatea cercetării. Exemple: chestionare aplicate, ghiduri de interviu, tabele statistice complexe, materiale vizuale, extrase din documente oficiale etc.

Această structură este una ipotetică, posibilă, dar nu obligatorie; structura fiecărei lucrări va ține cont de specificul temei alese și va fi definită și agreată prin colaborarea studentului cu îndrumătorul științific.

6. NOTA ORIGINALĂ, PERSONALĂ – CERINȚĂ OBLIGATORIE

Raportat la cerințele unei lucrări de licență/ disertație și la statutul de cercetător începător al autorilor, nota originală se referă la contribuția personală a studenților și la modul propriu de abordare, analiză, sintetizare și interpretare a informațiilor existente. Astfel, originalitatea se poate manifesta prin:

• abordarea critică a modelelor teoretice existente, realizarea unor comparații între teoriile (pozițiile) diferiților autori, subscrierea argumentată la diferite teorii sau formularea de rezerve, acolo unde este cazul;

• studiul de caz (cercetarea empirică), prin care studentul colectează date primare (de ex., prin chestionare, interviuri), le analizează, interpretează și corelează cu ideile și conceptele din teorie;

• desprinderea unor concluzii personale din analiza unui material faptic și folosirea unor surse bibliografice ca argument pentru susținerea unei poziții personale;
• compararea rezultatelor proprii obținute în perioada efectuării cercetării cu cele publicate în diferite lucrări de specialitate;
• formularea de recomandări practice pentru problema studiată, bazate strict pe datele rezultate din cercetare.

➢ Exemple de abordări originale în științele sociale:

➢ Pentru lucrări din domeniul științelor juridice: identificarea unor lacune legislative, formularea de propuneri concrete pentru îmbunătățirea textului legal actual, comentarii de jurisprudență, comparații cu alte sisteme de drept etc.

➢ Pentru lucrări din domeniul științelor administrative: abordarea unor teme de actualitate pentru sectorul public (de ex., digitalizarea, managementul crizelor, transparența decizională etc.), analiza funcționării unei instituții publice, studii de caz bazate pe cercetarea satisfacției cetățenilor privind eficiența instituțiilor și serviciilor publice, propuneri privind modernizarea sistemului public etc.

➢ Pentru lucrări din domeniul științelor economice: analiza unor indicatori economici, prelucrarea personală a unui material statistic, prin elaborarea unor tabele, care reflectă o serie de corelații semnificative, evoluții și tendințe importante, cercetări empirice realizate la nivel de firmă, piață, sector de activitate, comparații internaționale etc.

➢ Poziția personală, originală a autorului trebuie reflectată cu deosebire în concluziile și propunerile finale, dar și pe parcursul lucrării.

!

La depunerea dosarului de licență/ disertație, fiecare student este obligat - prin Regulamentul Universității ”Constantin Brâncoveanu” din Pitești - să semneze și să dateze o **Declarație pe proprie răspundere privind autenticitatea lucrării de licență/ disertație**!

7. BIBLIOGRAFIA ȘI APARATUL CRITIC AL LUCRĂRII. FOLOSIREA INSTRUMENTELOR DE INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

Cantitatea și mai ales calitatea bibliografiei folosite conferă valoare lucrării de licență/ disertație și permite autorului să organizeze ideile și conceptele-cheie într-o ordine logică, să

aprofundeze și să valideze științific rezultatele și să organizeze o expunere coerentă, care să-i permită să aspire la nota maximă.

➢ **Aparatul critic** reprezintă totalitatea referințelor bibliografice, a trimiterilor, citatelor, și notelor dintr-o lucrare științifică, având rolul de a demonstra rigoarea cercetării și de a permite cititorilor să verifice sursele folosite de autor.

➢ În mediul academic și științific, există mai multe stiluri și reguli de citare, Universitatea ”Constantin Brâncoveanu” recomandând **citarea prin note de subsol numerotate consecutiv sau sistemul notă-bibliografie.** Acest sistem de citare folosește un număr plasat ca exponent în text[1], care trimite cititorul la detalii bibliografice complete plasate la baza paginii.

! Reguli de citare

• **Citatele ad-literam**, preluate direct dintr-un text original, se pun obligatoriu între ghilimele ("..."), cu trimitere la subsolul paginii. Citatele mai lungi de 40 de cuvinte se separă în bloc de text și încep obligatoriu pe un rând nou.

• Pentru ideile preluate dintr-un text original si reformulate de autor prin **parafrazare**, nu se folosesc ghilimele, dar este obligatoriu ca sursa să fie citată.

• Referințele bibliografice trebuie să cuprindă toate datele de identificare ale lucrărilor citate, respectiv:

➢ (În cazul cărților) Prenume Nume Autor, *Titlul cărții*, Editura, Locul publicării, Anul apariției, pagina (p.) sau paginile (pp.) (unde se regăsește informația preluată)

➢ (În cazul capitolelor în cărți) Prenume Nume Autor, ”Titlul capitolului”, în Prenume Nume Coordonator/ Autor, *Titlul cărții*, Editura, Locul publicării, Anul publicării, pagina

➢ (În cazul articolelor științifice) Prenume Nume Autor, ”Titlul articolului”, în *Numele revistei/ jurnalului*, volumul X, nr. Y, anul Z, pagina

➢ (În cazul surselor online) Prenume Nume Autor (dacă există), ”Titlul paginii/ articolului”, data publicării sau a ultimei actualizări, *Numele site-ului*, adresa URL completă, accesat la [Data accesării].

[1] Notele de subsol se introduc prin selectarea opțiunii *Inserare notă de subsol/ Insert footnote.*

• În cazul surselor online, dacă o pagină web nu are autor specificat, se folosește numele instituției (de ex., Institutul Național de Statistică, Banca Națională a României etc.).

• În situația în care o lucrare a mai fost citată anterior în text, începând de la a doua citare, se vor folosi, după caz, formulări de genul:

➢ *ibidem* (sau *ibid*) – în note consecutive, pentru referire la același autor, aceeași lucrare; dacă pagina citată este diferită, se menționează: *ibidem, p. x*;

➢ *idem*, Titlul lucrării, pagina – în note consecutive, pentru referire la același autor, lucrare diferită (*idem* înlocuiește numele autorului);

➢ Autor, *op. cit.*, p. – în note neconsecutive, pentru referire la o lucrare citată anterior;

• *Apud* (”citat în”) se folosește atunci când o sursă este citată în mod indirect, adică atunci când nu a existat acces la lucrarea originală, iar citatul a fost preluat din lucrarea altui autor. În acest caz, nota de subsol va include: Nume autor, *Titlul lucrării,* Editura, Anul, Pagina (lucrarea originală), *apud* Nume autor, *Titlul lucrării,* Editura, Anul, Pagina (lucrarea din care a fost preluat citatul original).

➢ Toate titlurile citate în lucrare, prin notele de subsol, trebuie să se regăsească în **bibliografie.**

Lista bibliografică finală trebuie să cuprindă următoarele elemente obligatorii: numele autorului/ autorilor, denumirea completă a lucrării, editura (revista), locul apariției, anul apariției. Ordinea autorilor se stabilește alfabetic, în funcție de numele de familie al primului autor. Se recomandă ca în bibliografie să se regăsească 15-20 de titluri unice. Pentru a asigura actualitatea și validitatea științifică a informațiilor, se recomandă ca cele mai multe surse bibliografice să nu fie mai vechi de 10 ani.

! Folosirea instrumentelor de inteligență artificială (IA) în lucrări de licență/ disertație

Universitatea ”Constantin Brâncoveanu” din Pitești **interzice generarea oricăror de elemente de conținut** în lucrările de licență/ disertație prin utilizarea aplicațiilor de inteligență artificială. Instrumentele IA (de ex., ChatGPT, Gemini) NU pot fi trecute ca autori!

Este permisă utilizarea IA **ca suport auxiliar**, pentru documentare, structurarea ideilor și/sau corectarea textului etc., caz în care este obligatoriu ca la finalul lucrării, după Bibliografie, să fie introdusă o mențiune/ notă cu următoarele elemente:

- denumirea instrumentului utilizat (”*În realizarea acestei lucrări, s-a utilizat instrumentul x, versiunea xx*”);

- scopul utilizării (de ex., *pentru structurarea ideilor, corectarea textului*, *reformularea unor idei* etc.);
- asumarea răspunderii depline, de către autor, a întregului conținut (*Conținutul final a fost revizuit și asumat integral de către autor*).

Notă: Studenții vor preciza modul în care au utilizat instrumentele de inteligență artificială (dacă este cazul) și în ”Declarația pe proprie răspundere privind autenticitatea lucrării de licență/ disertație”.

8. STIL ȘI TEHNOREDACTARE

➢ Lucrarea de licență/ disertație reflectă o cercetare științifică riguroasă a unei teme clar delimitate, iar redactarea ei trebuie să respecte norme stricte de stil, structură și exprimare. Pentru a obține un stil sobru și elevat, specific lucrărilor de acest fel, este recomandat să se utilizeze terminologia de specialitate, specifică domeniului de studiu, să se evite metaforele, regionalismele, arhaismele, jargonul, expresiile colocviale și să se formuleze propoziții și fraze clare, de lungime medie. Se recomandă folosirea conectorilor logici, pentru a face trecerea între paragrafe și idei (de ex., *prin urmare, în concluzie, pe de o parte/ pe de altă parte, în mod similar* etc.) și folosirea unui ton sobru și impersonal.

➢ O atenție deosebită se va acorda tehnoredactării.

- Lucrarea trebuie să fie scrisă cu diacritice. Culegerea textului trebuie să nu aibă erori gramaticale, din cauza colaționării necorespunzătoare.
- Se va acorda atenție sistemului de delimitare a fiecărui capitol și subcapitol, prin sistemul de numerotare. De asemenea, structurarea corectă a unui text presupune ca fiecare paragraf să dezvolte o singură idee principală și să înceapă cu alineat.
- După un titlu, spațiul lăsat liber (care îl separă pe acesta de text) este mai mare decât spațiul dintre rânduri.

➢ Figurile, graficele, tabelele trebuie să aibă titluri și să fie numerotate separat, în ordinea apariției în document, utilizându-se cifre arabe (de ex., Tabelul 1: Titlu; Figura 1: Titlu). Deși stilurile pot varia, se recomandă ca poziția titlului să fie *deasupra* tabelelor, respectiv *dedesubtul* figurilor/ graficelor.

➢ Tabelele, graficele și figurile care au legătură directă cu textul se încadrează în interiorul capitolelor, în paginile în care se fac comentarii cu privire la conținutul acestora. Orice tabel, figură, grafic - trebuie menționat în textul care o precedă (de ex., ”*Așa cum se poate observa din Tabelul X (...)”* sau *”Figura X prezintă (...)”*). Tabelele cu multe date se trec, de regulă, în Anexă.

➢ Toate tabelele, graficele, figurile preluate din sursele bibliografice consultate vor avea mențiuni privitoare la acestea!

9. CERINȚE PRIVIND FINALIZAREA ȘI VERIFICAREA LUCRĂRII

➢ În vederea prezentării în fața comisiei de licență/ disertație, se recomandă ca absolventul să elaboreze un rezumat și o prezentare a lucrării, în care să se regăsească principalele probleme abordate.

➢ Pe tot parcursul elaborării lucrării de licență/ disertație, studenții trebuie să păstreze legătura cu îndrumătorii sub a căror coordonare elaborează atât planul general, cât și lucrarea ca atare.

➢ Lucrările de licență/ disertație sunt supuse verificării cu ajutorul aplicației software specializate de detectare a similitudinilor. Cadrul didactic îndrumător realizează un referat științific prin care sunt evaluate cerințele de formă și de calitate științifică a conținutului fiecărei lucrări.

10. SEMNIFICAȚII MULTIPLE ALE LUCRĂRII DE LICENȚĂ ȘI A CELEI DE MASTERAT

Lucrarea de licență/ disertația are semnificații multiple:

➢ dovedește maturitatea științifică a absolventului, faptul că acesta poate studia independent o temă de cercetare și că poate argumenta, susține și comunica ideile și rezultatele obținute;

➢ deschide porți spre angajarea directă, în învățământ, cercetarea științifică, administrație publică, societăți comerciale, instituții specifice domeniului juridic etc.;

➢ poate constitui o primă treaptă semnificativă pentru noi studii de consacrare, doctorat, specializări în țară sau peste hotare;

➢ oferă șansa încheierii studiilor cu o lucrare ce poate fi publicată, deschizând direct porțile consacrării.

Anexa 1 – Model copertă lucrare de licență/ disertație

UNIVERSITATEA „CONSTANTIN BRÂNCOVEANU” DIN PITEȘTI

Facultatea __

Programul de studii ___

LUCRARE DE LICENȚĂ/ LUCRARE DE DISERTAȚIE

TITLUL LUCRĂRII

Îndrumător științific:

Grad didactic (ex. Prof.univ.dr.) Prenume, Nume

Absolvent:

Nume, prenume

Localitate, An

Mult succes la examen!